

■ DNA va fi condusă de un interimar încă șase luni **PAGINA 3**
 ■ Romcarbon propune acționarilor un dividend cu randament de 3,2% **PAGINA 4**

■ CIFRE BNR PENTRU IULIE, COMPARATIV CU MAI 2019: "Soldul creditului guvernamental acordat de bănci a crescut cu 0,8%" **PAGINA 8**

■ Performanță remarcabilă la Olimpiada Internațională de Matematică **PAGINA 13**
 ■ AMS rămâne interesată de Osram **PAGINA 16**

GRAM AUR = 192,5647 RON   FRANC ELVEȚIAN = 4,2880 RON   EURO = 4,7204 RON   DOLAR = 4,2231 RON

Până când va continua teatrul absurdului la BCE?

Mandatul lui Mario Draghi în fruntea BCE se va sfârși la 31 octombrie 2019. Până atunci vor mai avea loc trei ședințe de politică monetară. Financial Times întreba recent dacă la prima dintre acestea, din 25 iulie 2019, "BCE se va ridica la nivelul așteptărilor investitorilor".

Dar oare nu se puneau problema invers, respectiv instabilitatea monetară a zonei euro să "modeleze" aceste așteptări pentru a-și atinge obiectivul principal de politică monetară, stabilitatea prețurilor, inclusiv prin așa-numita "ghidare în avans"?

Într-o analiză pentru clienți, Peter Boockvar, director de investiții la Bleakley Advisory Group, a subliniat că relaxarea monetară nu mai funcționează de când banii ieftini și politica monetară ultrarelativată au devenit noua "normalitate".

Conform teoriei predate în cursurile de politică monetară, o reducere a dobânzilor în condițiile unei încetiniri

a economiei va conduce la creșterea cererii pentru împrumuturi și încurajarea investițiilor. După cum arată Boockvar, "scăderea dobânzilor nu încurajează împrumuturile decât dacă această este percepută drept o oportunitate limitată în timp", nu atunci când "toate semnalele arată că Federal Reserve nu va reveni niciodată la normalitatea de alături".

Situația este similară în zona euro. "Este greu de crezut că o Bancă Centrală Europeană mult mai afectată de factorul politic va mai crește vreo dată dobânzile", a scris recent Patrick Artus, economist-șef al băncii de investiții Natixis.

Creșterea gradului de politicizare al BCE este determinată, bineînțeles, de numirea directorului executiv al FMI, Christine Lagarde, în fruntea Băncii Centrale Europene, care va conduce, nu doar în opinia lui Artus, la prelungirea pe termen nedefinit a politicii monetare ultrarelativată.

(continuare în pagina 8)

CĂLIN RECHEA

Boris "Visarionovich" Johnson?

Marile războaie pentru apărarea gloriei, a patriei, a națiunii etc. sunt departe de a fi momente singulare ale istoriei. Cu variații și diferențe de loc și de timp, le regăsim mereu între paginile de viață ale popoarelor. A venit acum rândul britanicilor să dea marea bătălie, "să își ia țara înapoi", cu speranța, inspirată de neo-puseismul ideologic trumpine, "de a o face măreață din nou". Convulsile au început mai de mult, dar vremea de cumpănă s-a venit abia acum când ruptura de vechiul continent trebuie oficializată.

Ca de fiecare dată când e pusă la încercare, Istoria livează. La cîrma navei nu mai pot sta "trezilele gânditoare", cei ce își resping energia cu îndoielile carteziană, partizanii compromisișii naționali. Nul! Este nevoie de oameni cu convingeri și credințe de fier, de nestrămutat, cu viziune, cu ideal, hotărâți, mă rog... iertați vorba proastă, irațională, dar... intruciva providențială. Ei și numai ei, bătuți de rafalele necruțătoare ale furtunii dezilănțuite pot ține cîrma hotărîți, zi și noapte, îndrept-

tată spre țărâmurile însoțite ale unui viitor care, deocamdată, se află mult dincolo de orizont. Unde a și rămas, pentru veșnic, nu de puține ori! Conservatorii britanici l-au ales pe Boris Johnson pentru acest rol. Să fim însă

drepti, nu doar ei. În spatele acestei alegeri se află forțe politice și centre de interese capabile nu doar să îl aducă pe Trump la Casa Albă, dar și să îl salveze de el însoși primul mandat, ba chiar să îl dea o șansă pentru al doilea; forțe și centre de interese

care au scos din plârie, spre uleiulă lumii întregi, "fenomenul Farage", fiind a fost nevoie de votul popular pentru a pronunța divorțul insularilor de Europa; forțe politice și centre de interese pentru care soluțiile de tip imperial, reinventate și puse în operă după un scenariu post-modern sunt singurele în măsură să asigure Marii Britanii un viitor de partea învingătorului, dar nu pe cont propriu, ca acum două secole, ci sub faldirile unei renăscute Alianțe Atlantice, ale "Relației speciale" cu Statele Unite.

(continuare în pagina 3)

CORNEL CODITA

CONSILIUL UNIC DE REZOLUȚIE CĂTRE BĂNCI:

"Nu opriți pregătirile de Brexit"

Băncile din UE ar trebui să meargă înainte cu pregătirile pentru ieșirea Marii Britanii din blocul comunitar (Brexit), în ciuda amânării acestui proces până în octombrie, potrivit Consiliului Unic de Rezoluție Bancară (SRB).

"Nu este un secret că, odată cu amânarea Brexit, unele dintre activitățile pe care băncile le-au programat au fost încetinite", a declarat, potrivit Business Day, Elke Koenig, șefa SRB, în Parlamentul European, adăugând: "Mesajul meu este că nu există vreun motiv pentru amănare. Pregătiți-vă, organizați-vă".

Inițial, băncile s-au grăbit să se pregătească pentru primul termen de ieșire a Regatului Unit din UE, care a fost stabilit în 29 martie. Odată cu amânarea acestuia până la 31 octombrie, băncile și-au încetinit planurile de relocare a activităților și angajaților din Londra în centre noi sau existente din UE.

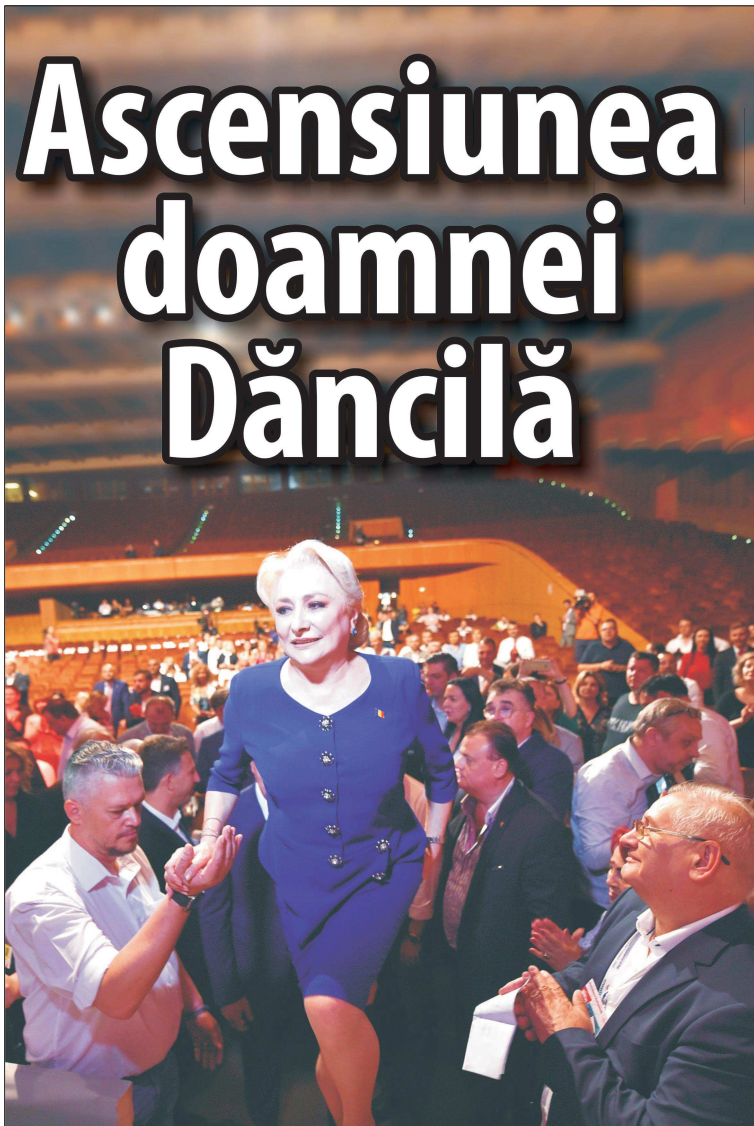
Extinderea huburilor din UE cu activitățile desfășurate până acum în

Londra ar putea afecta planurile de rezoluție bancară ale SRB. Consiliul Unic de Rezoluție Bancară trebuie să se asigure că peste 100 de instituții de credit de importanță sistemică din zona euro ar putea fi salvate fără să beneficieze de banii contribuabililor sau fără să creeze șocuri economice majore.

Conform spuselor lui Elke Koenig, fondul de salvare al SRB, destinat băncilor, la care instituțiile de credit trebuie să contribuie, a ajuns la 53 de miliarde de euro și este în grafic să atingă 60 de miliarde de euro în 2023.

Parlamentarii europeni au întrebat oficial SRB dacă această entitate ar trebui să oblige băncile să dezvăluie mai multe detalii despre solvabilitatea lor, așa cum se întâmplă în Statele Unite, iar Koenig a spus că instituțiile creditoare ar trebui să devină mai transparente, în timp.

A.V.

Un mod de optimizare a șanselor lui Dăncilă, pentru Cotroceni

Vasilica Viorica Dăncilă este aleasa celui mai mare partid al nostru - PSD - să candideze la Președinția României, după votul exprimat ieri, (cu doar două împotriviri, Paul Stănescu și Dumitru Buzatu), în Biroul Politic Național (BNP).

MAKE

Mulți dintre noi o cred pe Viorica Dăncilă proastă. Colega sa de partid, Gabriela

apăsă această caracteristică a persoanei primului ministru: "Dăncilă este atât de proastă, încât crede că poate să câștige alegerile!". De fapt, n-a zis chiar așa, dar așa era sensul.

Totuși, dacă luăm în calcul rapiditatea reacției intelectuale a lui Klaus Iohannis, cred că, la acest capitol, înfruntarea dintre cei doi este sensibil egală.

Doar că Dăncilă este, în maniera lui Viorica Dăncilă proastă, în fața lui Iohannis, suficient de proastă ca să vorbească, ceea ce face ca toată lumea să

vadă cum se cascadează pământul sub ea.

La BNP de ieri, a vorbit.

Ba chiar a dat din casă.

"Am dovezi despre relația mea cu Dragnea, dar credeți că e bine să ies public? Nu, pentru că nu am să vorbesc de rău un fost președinte".

Păi, cum?!

Ce-ai zis aici nu-i, deja, în public?!

Și nu înseamnă că deja l-ai vorbit de rău, pomenind de niște "dovezi"?

Ea zice că nu o face și zicând, o face!

Apoi, nu mai ține seama deloc că nu

e bine și declară public:

"Am fost izolat șase luni în guvern. Nu am avut voie să fac nimic."

Șase luni?!

Care șase luni?

Dragnea a făcut-o pe Dăncilă prim ministru, la 29 ianuarie 2018 și a intrat la pârâmă, la 27 mai 2019; între aceste zile, s-au scurs 16 luni.

Care sunt alea șase luni în care Dăncilă nu a avut voie să facă nimic?

Primele șase luni, ultimele șase luni sau niște luni de la mijloc?

(continuare în pagina 4)